

Toisc go bhfuil Dia maith?

Má tá an fear laige iontu, tá Dia dílis. Mura ndéanfaidh an fear ag brath ar nach mbeidh a forgiven, ach Dia fós go maith. Ní féidir le Dia a shéanadh é féin, tá sé unchanging. Conas is féidir é seo a? Dia fós “go maith” fiú nuair punishes sé an transgressors? Yup! Is é an Bíobla categorical: “Gach bronntanas maith agus tá gach bronntanas iontach ó thuas, ag teacht anuas ón Athair na soilse, lena nach bhfuil aon athrú nó scáth casadh” (James 1:17); “Chun Tá mé an Tiarna, ní athraíonn I; dá bhrí sin, nach bhfuil mic ye de Jacob chaitear” (Malachi 3: 6).

Toisc go bhfuil Dia maith?

“Moladh sibh an Tiarna, le haghaidh bhfuil sé go maith: mar endureth a bhuanghrá go deo” (Salm 136: 1)

Réamhrá

Dia go maith! Is é seo an seasamh na Scripture.

Chomh maith leis an preideacáid ‘maith’, tá cur síos ar Dia mar cheann a bheidh i seilbh an maithiúnas agus go hiomlán cineáltas le gach duine a iarraidh ar Eisean “Chun tusa, a Thiarna, ealaín maith, agus réidh a logh, agus plenteous i trócaire ris go léir go iarraidh ar dhuit “(Salm 86: 5).

Cad mar gheall ar iad siúd nach bhfuil glaoch ar Dhia? Dia go maith? Tá, tá Dia go maith! Léiríonn an Bíobla go má tá an fear laige iontu, sé fós dílis, dá bhrí sin, is é Dia maith, fiú nuair nach bhfuil an fear a caoin amach “Má táimid faithless, sé fós dílis: ní féidir leis a shéanadh é féin” (2 Timothy 2:13).

Má tá an fear laige iontu, tá Dia dílis. Mura ndéanfaidh an fear ag brath ar nach mbeidh a forgiven, ach Dia fós go maith. Ní féidir le Dia a shéanadh é féin, tá sé unchanging. Conas is féidir é seo a? Dia fós “go maith” fiú nuair punishes sé an transgressors? Yup! Is é an Bíobla categorical: “Gach bronntanas maith agus tá gach bronntanas iontach ó thuas, ag teacht anuas ón Athair na soilse, lena nach bhfuil aon athrú nó scáth casadh” (James 1:17); “Chun Tá mé an Tiarna, ní athraíonn I; dá bhrí sin, nach bhfuil mic ye de Jacob chaitear” (Malachi 3: 6).

Beidh Dia fós “go maith” fiú nuair pouring a wrath ar an impenitent? Conas is féidir go mbeadh an oiread sin ag fulaingt i daonnachta agus Dia fós go maith? Is féidir leat a réiteach le Dia ‘omnipotent’ agus ‘go maith’ leis an bhfadhb i láthair ag an fhealsúnacht go bhfuil olc?

Roinnt mheas na ceisteanna seo mar fhadhb diagachta de mhéid mór, áfach, nach bhfuil an fhadhb i nDia, ach, ar an tuiscint ar a lán a thriail fhealsúnacht a chumasadh leis an diagacht.

Dia maith

Dia Dia, is é sin, omnipotent, omniscient agus omnipresent. Deirtear linn freisin i an Bíobla go bhfuil Dia Tiarna agus Fhlaitheasacha agus Athair, Rí, etc.

Ach cad is brí le ‘go maith’ nuair a léigh muid: “Is é Dia maith ‘?

Is é an chéad imoibriú léitheoir leasmhara a fhios ag an bhrí fíor an téarma a lorg foclóir agus a chur ar an léamh seo a leanas: *“maith – aid. – 1. Is é sin mar ba chóir go mbeadh sé nó conas ba chóir dom a bheith; 2. Cad é maitheas; 3. sciliúil, ceart-láimh; 4. Oibrí = 5. fabhrach; 6. Brabúsach, 7. witty, greannmhar; 8. comhlíontach a ndualgais; 9. Sábháilte, soladach; 10. rialta, Gnáth; 11. Oiriúnach. – S. m. – 12. Dea Man “*

Cé acu ceann de na predicates bhfeidhm do Dhia nuair a léigh muid 'Is é Dia maith'? Is iad na aidiachtaí atá liostaithe thuas ar fad a bhaineann le fear worldview ar ár gcuid ama, an pictiúr de fear nua-aimseartha. Do Tagraíonn nua-aimseartha fear maith 'le bhua pearsanta, diúscairt buan duine gan é a dhéanamh olc, benevolent.

Ach ba é seo an salmaire ar worldview David nuair a dúirt sé: "Is é Dia maith"?

Cé go bhfuil an réimeas David aicmithe mar theocratic, ina sochaithe am a bhí struchtúrtha agus saothraithe cultúr le prionsabal aristocratic, toisc go raibh achar mór idir an rí agus a n-ábhar. I gcaidreamh sóisialta, bhí bearna ollmhór idir máistir agus seirbhíseach, an-feiniméan cumainn aristocratic.

Tríd is tríd, uasaicme (an ἀριστοκρατία Gréige ἀριστος (aristos), is fearr, agus κράτος (Kratos), cumhacht, stáit), a léamh 'cumhacht de na fearr', is é sin, tá sé ina foirm an rialtais ina grúpa elitist rialuithe an chumhacht pholaitiúil, agus an chathair-stáit ar an sampla stádas Spartans rialaigh ag aristocracy.

Ainmniú den sórt sin "cumhacht ag an chuid is fearr" i gcuimhne dúinn go bhfuil, i antiquity, bhí ainmnithe na aristocrats 'is fearr', 'go maith', 'tú', 'difriúil', 'roghnaithe'.

Dea? Yup! Is é an téarma Gréigis aistriú Jaeger, Werner, PAIDEIA, an foirmiú fear aistriúcháin Gréige *"go maith"* ἀγαθός (agathos), de thionscnamh eile a fhreagraíonn do an fhréamh ainmfhocal Arete *"... atá ann féin an teaghlaim de uasal agus prowess míleata (...) beagnach riamh go bhfuil an tuiscint níos déanaí 'maith', mar nach bhfuil Arete bhfuil an bhua morálta* "Arthur M. Parreira, Londain: .. Ed Martins Fontes, 2003. Page 27;

"Thiarnaí Talún agus Arete bhí aontaithe inseparably. Is é

an focal fréimhe an gcéanna: ἀριστος, Sárchéimneach idirdhealú agus roghnaithe ... "Ibid, lch 26..

Ba é an coinníoll tiarna talún foirfe ó thaobh feidhme de, is é sin, as láthair an nuance morálta go bhfuil ár sochaí a úsáidtear agus praisés, ionas go mbeidh an coinníoll choinnigh tú caidreamh intreach leis an smaoineamh maith.

Friedrich Nietzsche sa chuid oibre 'The Ghinealais na mhoráltacht', rinne an bhreathnaithe seo a leanas: *"... a chiallaíonn go díreach, ó thaobh etymological de, na hainmniúcháin do 'go maith' chum na teangacha éagsúla? Fuair mé ansin amach go dtagraíonn siad ar fad leis an claoclú céanna coincheapúil – sin, i ngach áit, 'usal', 'aristocratic' sa chiall sóisialta, is é an coincheap bunúsach as a forbraíodh gá 'maith', a 'spioradálta usal', 'aristocratic' ó spioradálta dea-rugadh', go spioradálta phribhléid ': forbairt a ritheann i gcónaí comhthreomhar leis a dhéanamh eile' coitianta', coitianta', íseal 'Tá transmuted ar deireadh' olc "*Nietzsche Friedrich, Ginealas morálta – A chonspóid, Aistriúchán Paulo César de Souza, São Paulo: Companhia das Letras, 2009. Page 18 ..

Aistriú na agathos focal Gréigise le haghaidh 'maith' mar gheall ar an athrú ar bhrí thar na céadta bliain overturns an smaoineamh gur chóir an láthair Bíobla, do focal Gréigise 'agathos' mar gheall ar an gcomhthéacs bíobalta ina bhfeidhmíonn sé, a aistriú mar 'usal' mar gheall ar an fhréamh etymological an focal' agathos 'duine atá, a bhfuil fírinne, cad é fíor, fíor' acmhainn. Maidir leis an téarma, dearbhaíonn Nietzsche go fiú maidir le hathrú suibiachtúla, ciallaíonn an téarma 'an fíor mar fíor'. Úsáideadh an téarma a dhéanamh ar an mana an usal, d'fhonn idirdhealú a dhéanamh ar an usal an fear coiteann, liar (Jaeger, PAIDEIA, lch. 19).

Cad é an bhrí atá le 'fíor' a léann sé: *"De réir aon acmhainn; i gcónaí a ligean Dia a bheith fíor agus gach fear a liar; mar atá sé scríofa, Go mayest thou a chosaint i thy sayings, agus*

mightest shárú nuair ealaín tusa mheas “(Rómhánaigh 3: 4). Nó, cad é an bhrí atá le ‘liar’? Sa véarsa, an bhrí atá le ‘fíor’ agus connotation morálta ‘liar féin? Tagraíonn sé do charachtar an duine aonair? Tabhair faoi deara:

“Agus chuaigh na seirbhísigh amach ar an highways, agus bailithe le chéile ar fad fuair siad, idir olc agus maith: agus tugadh an bainise le aíonna” (Mt 22:10);

Conas é a léiriú ar an parabal? An olc agus an dea-a thug sclábhaithe na horduithe a mháistir Tá cialla morálta? An bhfuil Gan! Sa téacs, tá olc agus dea an tuiscint ar é ‘vile’ agus ‘uasal’, ‘beag’ agus ‘mór’, chun Tiarna an parable aon respecter daoine.

“Is cúis sé a ghrian ag ardú ar an olc agus an dea-, agus cuireann báisteach ar an díreach agus an éagórach” (Matha 05:45).

Sa tSeanmóir ar an Sliabh, a bhfuil an tuiscint ar maith agus olc? Anois tá a fhios againn go bhfuil Dia aon respecter daoine, agus go arduithe an ghrian os cionn uaisle agus commoners, cóir agus an éagórach, mar sin ní féidir leis an bhrí na bhfocal ‘olc’ agus ‘maith’ a léiriú sa chiall morálta.

“Is é an comhlacht ar an lampa na súl; ionas go má tá do shúil maith, beidh do chorp ar fad a bheith éadrom; Ach má tá do shúil olc, tá do comhlacht iomlán dorchadais “(Mt 06:22 -23).

Féadfaidh na súile a bheith go morálta olc nó maith? Nó tagraíonn an tuiscint ar ‘olc’ agus ‘go maith’ ar an smaoineamh simplí, coitianta, i gcodarsnacht leis an smaoineamh maith, go bhfuil uasal? Molann an tráchttaire Barclay aistriú ‘maith’ le fial, áfach, nach bhfuil, an t-aistriúchán ceart, mar gheall ar dtagraíonn an smaoineamh fial do liobráilaithe na uaisle dhéanamh is cuma cad a bhí siad leis an méid a bhain dóibh *“Chun níos dílis don téacs bunaidh aistriú againn anseo flaithiúil i bhfeidhm go maith nó simplí.*

Molann Íosa an tsúil flaithiúil “Barclay, William, Tráchttaireacht ar an Tiomna Nua. P. 264.

Dá réir sin, an méid seo a leanas sliocht:

“An bhfuil sé dleathach do dom a dhéanamh cad ba mhaith leat a bhfuil mianach? Nó an bhfuil do olc súl mar tá mé go maith?” (Mt 20:15)

Mar gheall ar an liobrálaithe a bhí ann féin an ‘maith’ a dhéanamh ar an a chonaic oiriúnach leis an méid a bhain dóibh, na hoibrithe rebuke uasal mbaineann a cinsireacht ar a ghníomh. Dar leis an dearcadh fear ar ár gcuid ama, is é iompar an fhostóra a despautério toisc ionann sé oibrithe an tuarastal céanna do gach a dheonú gan aird ar an am oibre de gach, áfach, de réir an fhís de dhéantús an duine ag an am a Chríost eascraíonn an despautério nuair dúshlán an fear coiteann ar liobrálaithe an uasal “ar feadh trí rud go bhfuil an talamh disquieted; agus ceithre nach féidir a iompróidh: Le haghaidh seirbhíseach nuair a sé reigneth; agus an amadán nuair a bhíonn sé lán le feoil; I gcás bean fhuafar nuair a bhíonn sí pósta; agus banóglach atá oidhre ar a máistreás “(Seanfhocal 30:21 -23).

Jaeger anailís a dhéanamh ar na dánta de Theognis, taifeadadh: *“Tugann an file a sheachaint an déileáil leis an droch (Kakoi), ina gcuimsítear an file go léir nach mbaineann le breith uasal; ar an lámh eile, chomh maith, uasal (agathos) le fáil ach amháin i measc a bpiaraí* “(Jaeger, PAIDEIA, 244).

Anailís ar théacsanna Bhíobla nuair a dhéanamh nár chóir, a bheith teoranta a úsáid ach amháin an bhrí go bhfuil na téarmaí lá atá inniu ann, a bhuíochas leis an dearcadh go bhfuil ár sochaí priontáilte le téarmaí áirithe.

Chomh maith leis sin, nuair a léigh muid téarmaí áirithe i Scripture, ní mór dúinn iad a thuiscint leis na súile na sochaí ag an am, agus éalú as an dearcadh domhan crafted ag prionsabail fealsúnachta ama, an t-ábhar go speculated na

fealsúna an am a bhí aon éifeacht, ní fiú an fear na cuideachta sin, a bhí tráth réimse ontological, agus mar sin i bhfad ó na dearadh sociocultural na scríbhneoirí Bíobla.

Cé tsochaí rudaí i dtéarmaí feidhme sainithe, fealsúna cosúil Plato, thosaigh chun ceisteanna a chur faoi nádúr na huaire, na réaltachta, a bheith ann de dhaoine agus ceisteanna metaphysical, agus an t-eolas a bhí ag táirgeadh ag an am, bhí ualach morálta agus eitic, nach raibh taithí acu go fóill ag an tsochaí.

Jaeger Dearbhaíonn go raibh na téarmaí 'Arete' agus 'maith' sa Ghréig ársa, níl aon connotation de bhua morálta, mar sin, an cheist: Nuair a bheidh na téarmaí a úsáidtear anois le connotation morálta? Nuair fealsúna cosúil Socrates agus Plato, trí tuairimíocht eolais agus eolaíocht, thuill fealsúnacht ordú morálta toisc go bhfuil sé eolaíocht a speculates ar ghnéithe agus fadhbanna oird ontological.

Fad is a bhí teoranta i tuairimíocht Socrates le saincheisteanna ontological agus morálta, bhí Plato baint acu leis an mbóthar na metaphysics agus cosmology. I Plato bhí rath agus bláth fealsúnacht daonnúil, reiligiúnach agus moralistic. Tá sé i n-oibreacha de Plato i bhfad ar an méid atá fógartha ag spiritualists agus Caitlicigh, cosúil leis an smaoineamh reincarnation agus purgatory.

An 'maith' a ainmniú uaisle athainmníodh, an maith, an domhan idéalach, saol na smointe. Maidir Plato Thug réabhlóid na coincheapa, áfach, na daoine ar a lá agus na glúnta a leanas, nach bhfuil athrú láithreach chuig do chleachtas. Nuair a tháinig Íosa, ní raibh coincheap fealsúnachta sórt fós mar chuid de na daoine, go háirithe iad siúd a bhain úsáid as na Gréige Koine.

An fhadhb is mó a tháinig suas leis an fhealsúnacht forbartha ag an chéad sagairt, an Patristic. Nuair liotúirge, disciplíní, custaim, etc, a chónascadh coincheapa Platonic

cruthaíodh agus dúirt Socratic go fhoirceadal Críostaí. Sa chéad céad, feicimid an treocht morálta agus dogmatic. Dá réir sin láidir, tionchar soiléir nósanna ascetic.

Is féidir leat a fháil níos measa? Yup! Rotterdam Erasmus san áireamh Sócráiteas mar mairtíreach réamh-Chríostaí, mar sin begged sé, *"Sancte Socrates, ora pro nobis!"* (Jaeger, PAIDEIA, 493). Jaeger pointí amach go bhfuil ag an pietism lonnaithe suas sa Socrates arm, do chonaic siad cinnte cleamhnas spioradálta (Ibid, lch. 494). Cad faoi Agaistín, a bhí bunaithe ar smaointe Phlatón?

Mar a mhúin Íosa é féin a bheith ar an mbealach go thoradh fear a Dhia, chonaic an Chríostaíocht an fhealsúnacht Platonic an gá atá le srian a pléisiúir worldly, ag moladh an cleachtas stíl mhaireachtála austere, cleachtas a ghlac virtuous chasing chun a fháil spioradáltacht níos mó. Dai, chuaigh go leor sagairt an idéalach ascetic, a chreidiúint go mbeadh an íonú an chomhlachta cabhrú i íonú an anam.

As sin amach, gach uair a dhéanann tú tagairt do Dhia mar 'maith', is é an téacs líonta leis an smaoinreamh na foirfeachta morálta, gan aird ar an bhfíric go bhfuil sé Tiarna. Tá sé seo nuair roinnt ceisteanna chun cinn: má tá Dia maith, cén fáth go bhfuil olc?

Tá sé mar aidhm cibé ceisteanna fear dall gan a fheiceáil ar an fhírinne. Mar an cheist Satan i Eden béim níos measa cosc ar chostas na saoirse deonaíodh (Gen. 3: 1), an cheist, 'má tá Dia maith, cén fáth go bhfuil olc', is cúis le paradoxes, i ndáiríre, ní Tá contrárthachtaí den líomhnaítear mar thoradh ar míléamh an Bhíobla agus a chomhthéacs stairiúil.

Is é cuspóir an t-airteagal seo a thaispeáint go bhfuil Dia maith, beag beann ar an bhfíric go bhfuil spared sé muintir na Nineveh nó succumb dhéanamh Sodom agus Gomorrah leis na mílte leanaí neamhchiontach (Geineasas 19:25; Jn 04:11). Imeachtaí den sórt sin ní mischaracterize ná characterize an Dia an

Bíobla mar 'go maith' nó 'olc'.

Tá aon cheann maith ach amháin, is é sin Dia

[“A dúirt Íosa ris, Cén fáth a bhfuil tú ag glaoch orm go maith go bhfuil aon cheann maith ach amháin, go bhfuil Dia?” \(Luke 18:19\)](#)

Nuair a deir Íosa categorically: “Tá aon cheann maith ach amháin, go bhfuil Dia,” a bhí dírithe ar chur i láthair freagra ontological ar an bhfadhb olc? An dearbhú “Níl aon duine maith, ach amháin ceann amháin, go bhfuil Dia” tagairt do cheist ordaithe fealsúnachta?

A rá mé aon! Ní raibh Íosa ag iarraidh ar cheisteanna fealsúnachta mar nádúr na huaire, réaltacht, go bhfuil grá ná ceisteanna metaphysical.

Ach nuair a deirimid, “Tá Dia maith”, an chéad cheist a ardaíodh ag na mic léinn a bhfuil: ‘Má tá Dia’ omnipotent ‘agus’ go maith, agus a chur ar an cheist seo i ‘, trí chead a thabhairt go bhfuil olc agus fulaingt?’ pedestal mar an cheist is deacra de stair na diagacht Chríostaí.

An bhfuil sé inghlactha le haghaidh láthair neamh-Chríostaí paradacsa, mar a bheidh, an paradacsa epicurean. Cén fáth inghlactha? Mar gheall ar a chéile ar an paradacsa aineolach ar an nádúr na Dia! Epicurus dúirt go Dia agus olc nach féidir bheith ann má tá Dia omniscient, omnipotent agus benevolent, ach Dia é féin a deir go bhfuil a fhios agam go maith agus olc [“a dúirt Ansin an Dia Tiarna, Féuch, tá an fear a bheith mar cheann de dúinn, a fhios agam maith agus olc ”\(Gen. 3:22\).](#)

Dia Tiarna, uasal, is é sin, go maith agus a fhios agam go maith agus olc, óir is é an Tiarna luaíocht gach fir, agus a thabhairt ar na cinn maith agus an olc do dhaoine eile, go léir ag brath ar a lorg [“Cé a rindreáil gach fear de réir a chuid saothar; is iad sin: an saol síoraí dóibh siúd a ag leanúint othar i go maith ag déanamh a lorg do ghlóir agus](#)

onóir agus neamhbhásmhaireachta; Ach an fearg agus fearg dóibh go bhfuil chonspóideach, déanamh de réir an fhírinne, ach obey unrighteousness; Tribulation agus anguish, ar gach anam fear a doeth olc; an Giúdach chéad agus chomh maith leis na Gréige; Ach glóir agus onóir agus síocháin do gach duine a dhéanann go maith; leis na Jew chéad agus chomh maith leis na Gréige; Mar gheall ar, a Dhia, níl aon respecter daoine “(Rómhánaigh 2: 6 -11).

Dia Tiarna, Dia maith agus ag an am céanna, tá sé de chineál agus dian “Behold dá bhrí sin, an maitheas agus déine Dia: orthu a thit, déine, ach i dtreo dhuit, maitheas, má leanann tú ina maitheasa : ar shlí eile thou freisin a ghearradh budh as “(Rómhánaigh 11:22), is é sin, tá sé Dia a tionscnaíodh an pionós do chiontóirí, agus mar sin tá sé sin,” is é mo solas, agus dorchadas a chruthú: a dhéanamh liom an tsíocháin , agus a chruthú olc: mé an Tiarna a dhéanamh ar na nithe seo “(an bhfuil 45: 7).

Cad iad chruthaíonn chiall Dia olc? D’fhonn a retribution, ceartas, ionas go reciprocates le cineáltas íon agus righneas claon “an Tiarna gcúitítear mé de réir mo righteousness, de réir mo cleanness ina súile. Leis an trócaireach, seónna neamhurchóideacha tú; leis an fear ina seasamh wilt thou dinnsin. Leis an íon léiríonn tú féin íon; ach leis an olc seónna tú cruá “(2 Samuel 22:25 -27); “Leis an trócaireach dinnsin tú neamhurchóideacha, agus le fear ina seasamh wilt thou dinnsin thyself ó chroí” (Salm 18:25).

Ba í seo an post a mháistir: “Mar fhreagra, áfach, dúirt a thighearna ris, Thusa wicked agus slothful seirbhíseach; Bhí a fhios agat go bhaint as mé i gcás nach Chuir mé, agus a bhailiú nuair nach raibh mé scaipeadh? Ba chóir duit a bheith mo chuid airgid a tugadh ansin chuig an malartóirí, agus ag teacht ba chóir dom a bheith faighte mianach féin le usury “(Matha 25:26 -27). Iad siúd a bhfuil seirbhísigh maith, cairde, leis an olc, an dorchadas seachtrach.

Is é seo an seasamh Chríost: “Nuair a bheidh an Mac an Duine a thagann ina ghlóir, agus na haingil naofa leis, ansin beidh sé suí ar an gcathaoir ar a ghlóir: Agus beidh na náisiúin a bhailiú roimh dó, agus ceann amháin ó eile mar aoire scarann na caoirigh ó na gabhair (...) Agus beidh na dul amach i pionós eternal, ach an righteous i beatha síoraí “(Matha 31-32 agus 46).

Nuair a cuireadh Íosa: “Tar ris dom, gach sibh go saothair agus iad ualaithe trom, agus beidh mé a thabhairt duit chuid eile. Glac mo yoke ar tú, agus foghlaim ar dom; táim ceansa agus lowly i chroí; agus beidh teacht ar an gcuid eile do do anamacha. Do mo yoke éasca agus tá mo ualach éadrom “(Matha 11:28 -30), beidh an t-imreoir leis an dearcadh níos mó a fheiceáil Chríost mar ‘go maith’, ‘tú’, ‘uasal’ agus ag an am céanna, benevolent, dóibh siúd atá faoi réir ag Eisean bhfuil siad tugtha ualach éadrom.

Sa airdeall, “a chruthú mé olc,” Tá tagairt ar an bhfíric go bhfuil Dia ardaigh roinnt náisiúin comharsanacha cosúil slat cheartú, d’fhonn a thabhairt do na daoine ar Iosrael a thuiscint ar an ngá a thiontú (Isaiah 1: 5), áfach, in ainneoin phionósú na daoine ar Iosrael, Dia díreach, agus mar a rabhadh, i bhfeidhm an pionós roimh an wrath.

I gcás eile, thar salvation agus damnation, beidh Dia a sholáthar do gach fear de réir a chuid saothar.

Nuair a chruthaigh Dia thug fear dó an chumhacht an cinneadh. Toisc go bhfuil na bronntanais Dé neamh-inchúlghairthe, fiú tar éis sin, lean an fear i seilbh a saoirse a chinneadh, mar gheall ar tugadh an tiarnas thar an domhain le fir. Anois, nuair a tháinig Dia fear agus cuireadh ar ais victorious chun na bhflaitheas, d’iarr: tá sé tugtha dom go léir an chumhacht ar neamh agus ar talamh!

Toisc go bhfuil fir saor in aisce agus imirt tiarnas thar an domhain, ar féidir leo a dhéanamh ar an siad le do thoil. Tá

pointe eile, mar tá an fear a bheith cosúil le Dia, a fhios agam go maith agus olc, tá freisin ar an gcumas chun anailís a dhéanamh ar na gníomhaíochtaí de chuid comhaltaí agus cumarsáid a dhéanamh go maith agus olc.

Tagann an fhadhb nuair a bhíonn olc fear an tuiscint ar an cheartais, agus déanfaidh olc do phléisiúr. Is é an smaoineamh retribution a chur ar ceal, agus an duine aonair a bheidh le dhorchaigh in throws tuiscint i gcleachtas de olc. Cé go bhfuil a fhios agam na gníomhartha daoine aonair den sórt sin, nach bhfuil Dia idirghabháil a dhéanamh, do gach fir a tugadh isteach ar fud an domhain atá faoi cáineadh agus mar a Dhia, ar arbh maith agus olc.

Ach go maith agus olc i láthair i Eden trí torthaí, ionas go mbeidh maith agus olc doscartha. Is iad na maith agus olc cumadóireachta a thugann blas leis na torthaí. Tá dhá thaobh den mona céanna.

Tuiscint ar an réaltacht? Nuair a múineann tuismitheoir páiste agus corrects an ceartú i roinnt gné chuma olc, áfach, féachann an t-athair an maith. An bhfuil duine ar bith déirce a thabhairt cosúil le bheith ag déanamh go maith, áfach, perpetuates gníomh den sórt sin an ainnise na ndaoine a bhfuil cónaí orthu ar déirce, atá i ndáiríre olc. Léiríonn samplaí den sórt sin go bhfuil go maith agus olc doscartha.

Dar leis an Bíobla, nach bhfuil an cheartais Dé mall agus ní timpiste, toisc go raibh oibrigh an righteousness Dé i rith an chéad transgression agus mar sin go raibh ciontaíodh gach fir, beag beann ar a ngníomhartha. Mar sin féin, i ndáil le gníomhaíochtaí ó lá go lá, beidh Dia a iarraidh cuntas gach fear, cibé acu go díreach nó éagórach, agus maidir leis sin, níl aon maidir le daoine. I gcás den sórt sin ach cuntas a leagan síos do na Suíochán Breithiúnas Chríost, agus leis an éagórach, an Mór Bán Throne.

An Apostle Paul rabhadh Críostaithe nach bhfuil lig agat ar

chúiseanna fealsúnachta a ach cad eile a fháil againn i diagacht, cibé acu comhaimseartha nó clasaiceach, tá ceisteanna tar éis an rudiments an domhain “Ní foláir leat duine ar bith cheat tú trí fealsúnacht agus decept vain, tar éis an traidisiún na bhfear, tar éis an rudiments an domhain, agus ní tar éis Chríost “(Col. 2: 8).

Cén fáth a meddle i fealsúnacht, éileamh a lán Críostaithe go bhfuil na saincheisteanna afetas a chreideann i omnipotent agus grámhara Dia *“Bhfírinne a rá, is é an ainnise an duine, nó olc i ngach foirm ina fhadhb ach amháin le haghaidh an duine a chreideann i Dia amháin, uile-chumhachtach agus gach grámhara* “Anderson, a ghairm den Francis I. Luiz Sayão i ‘Má tá Dia maith, cén fáth go bhfuil olc?’ rud atá ar fáil ar an ngréasán.

Cad a fheiceann muid go bhfuil go bhfuil go leor theologians atá abhcóidí Dé, ach aineolach ar a chuid focal. Níos measa, ach ba chóir airm Críostaí teoranta do an focal Dé toisc go bhfuil sé in ann a daingin iad scoláirí den sórt sin i seilbh na n-arm ar fáil ag an domhan *“Chun airm ar ár cogáíochta nach bhfuil collaí scrios, ach mighty tríd Dia do tarraingt síos daingin* “(2 Corantaigh 10: 4; 2 Corantaigh 6: 7; Rómhánaigh 13:12).

Le fíis blurred mar gheall ar priontaí nua-aimseartha, bhí roinnt aistritheoirí iallach a bhaint as an téarma ‘go maith’ in ionad ‘usal’. Athrú ‘usal’ go ‘go maith’ isteach ar an smaoineamh téacs. Scriosadh an fhréamh etymological an téarma ‘agathos’, rud a chiallaíonn ‘ceann amháin atá, a bhfuil fírinne, cad é fíor, fíor’, thug damáiste a thuiscint an téacs.

Nuair a rá againn go bhfuil Dia Noble, Sir, Good, tá muid ag chur in iúl ar an tighernus Dé agus ár n-aighneacht a dó. Is é Dia an Tá mé, a bhfuil, go bhfuil fírinne, is é sin fíor, fíor, coincheap níos fearr a fháil i ár foclóirí. Tríd an coincheap an-an téarma ‘agathos’, an coincheap, an smaoineamh,

ó an frása 'Dia maith' transmutes agus tharchuireann brí ar leith.

Nuair a mheasaimid go bhfuil Dia maith, uasal, oirirce, a Thiarna, a Athair, níl aon contrártha idir déine agus cineáltas "Behold dá bhrí sin, an maitheas agus déine Dia: orthu a thit, déine, ach i dtreo tú, maitheas, má leanann tú ar aghaidh ina maitheasa: a mhalairt thou shalt freisin a ghearradh amach "(Rómhánaigh 11:22).

Dia dian agus neamhurchóideacha le bheith uasal, níos fearr, nó go maith, rud a eisiann de chineál ar bith paradacsa idir Dia maith agus ansin ag fulaingt ar fud an domhain.

Má tá theologians thar na céadta bliain neamhaird ar an fhréamh etymological an téarma 'agathos', táimid fágtha leis an gceist: cad a rinne siad leis an téarma 'agape', focal Gréigise do ghrá?